

Na horní straně Karlova náměstí jsem potkal známou. Hned jak jsme se pozdravili, vyhrkla. „Koho budete volit, pane Ryneš? Poradte mi, já opravdu nevím.“

Vysvětlil jsem jí, proč fandím ČSSD. Zvedne mi důchod a bude pečovat o to, aby rostl s inflací. Zruší „vstupenky do ordinace“, tak také dost ušetřím, chodím na kontrolu diabetu každé tři měsíce. A zlevní léky, až je převedou do nižší sazby DPH. Zruší hospitalizační poplatky, kdo ví, kdy se mi to bude hodit. A na nadstandardy ve špitále bude mít nárok každý, aby nedocházelo ke zvýhodňování bohatých. Takových a podobných argumentů jsem uvedl ještě řádku.

Paní Svobodová jen nevěřícně zírala. „Pane Ryneš, já vás přece znám jako slušného člověka a vy na mne s takovými názory,“ kroutila nevěřícně hlavou. „Vždyť sicialisti zadluží stát a dluhy budou splácet naše děti a vnuci,“ pokusila se přivést mne k rozumu.

No to je právě to. Moje děti a moji vnuci nic splácet nebudou. Obě dcery žijí v Německu a do zkorumpovaného Česka se nechystají ani náhodou. Syn je v Londýně také spokojený.

„Vy jste si celou dobu ze mne dělal legraci“, usoudila dáma dotčeně. „Tak mi vážně neporadíte?“

Ale ano, poradil jsem jí. Celé desetiletí již přistupuji k volbám vylučovací metodou. Volím nejmenší zlo. Nevolím zločinecké strany. Nevolím ani jejich nástupnická uskupení. Nevolím ty, kteří mají v čele estébáky ani ty, které se chystají rozbít Evropu a ani ty, které neznají špinavé peníze. Nevolím strany, které chtějí být „při tom“ za každou cenu (třeba jako jazýček vah) a už dokázaly, že to bylo špatně. Nevolím strany a hnutí, která se zaštiťují „vůdcem“. A nevolím ani marginální straničky, aby můj hlas nespadol pod stůl.

„Aha, vy k volbám nepůjdete,“ dovtípila se paní. Nechal jsem ji při tom. Ale vám to prozradím. Půjdu zvolit TOP 09. A zakroužkuji Jaromíra

Baráka. Ten to stejně jako v třebíčském zastupitelstvu i v parlamentu, s prominutím, rozsvítí.

František Ryněš